

де, защото много пѣти просимъ отъ него вредителны нѣща; но трѣба да сме увѣрени че Богъ ще ни даде онова, щото е за насъ най полезно. Но когато просимъ отъ него душевны блакости, сирѣчь, прощеніе, святость, и спасеніе, трѣба да сме увѣрени, че той ще чуе молитвы-тѣ ни, защото Свято-то Писаніе казва, “Ако попросимъ нѣщо (отъ него) по неговѣ тѣ волижъ, послушава ны:” 1 Іоаннѣ 5; 14. И на друго мѣсто казува, “Богъ иска да се спасѣтъ сички-тѣ человекы.” Іисусъ казува, “Просете и ще ви ся даде: търсете и ще намѣрите.” Мат. 7; 7. “И какво да е нѣщо ако попросите отъ Отца въ мое-то име, ще го направѣжъ.” Іоаннѣ 14; 13. Той ся моли Богу за насъ. Наши-тѣ най добры молитвы не заслужватъ вниманіе-то Божіе, но той ги слуша, защото Іисусъ ходатайствува за насъ. Ако бы да пынешь едно прошеніе за да го представишь въ царскій дворъ, а дрехи-тѣ ти сѣ съдраны, и книга-та ти е нечиста, не щѣше ли да ся сумнявашь че не ще ти дозволятъ да влѣзешь въ палатѣ-тѣ, или ако ще можешь да ся приближишь при царь-тѣ, че той не ще прочете прошеніе-то ти. Но ако бы да излѣзе царскій-тѣ сынъ и да ти рече, “Азъ самъ ще му прѣдставѣжъ твое-то прошеніе и ще молѣжъ Отца си да ти даде щото искашь;” то не трѣба вече да ся боишь. Іисусъ прави това сѣщо-то. Той прѣдставя на Баща си слабы-тѣ ти молитвы, и му дума, “Заради мене благослови този бѣденъ грѣшникъ, и испълни